

عنوان مقاله:

رابطه بین سبک های یادگیری با مهارت های زبان آموزی دانش آموزان دوره متوسطه

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت و چشم انداز آموزش، دوره 1، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

جواد سلیمانپور - استادیار عضو هیات علمی، گروه علوم تربیتی-برنامه ریزی درسی دانشگاه تنکابن

خلاصه مقاله:

توجه به سبک های یادگیری و مولفه های تعیین کننده آن برای دانش آموزان از ضروریات تعلیم و تربیت در دنیای امروز است. پژوهش حاضر درصدد بررسی رابطه بین سبک های یادگیری (با توجه به مولفه های اصلی آن) با مهارت های زبان آموزی (زبان انگلیسی) است. بدین منظور جامعه آماری پژوهش، دبیرستان های شهرستان چالوس به تعداد 1260 نفر است که به روش نمونه گیری تصادفی پسرانه از نوع طبقه ای به تعداد 154 نفر بر اساس جدول کرجسی- مورگان انتخاب شده اند. این پژوهش براساس نظریه ورمونت و ریجسویک (برای سنجش سبک های یادگیری) و مهارت های زبان آموزی (مهارت های گوش دادن، صحبت کردن، خواندن و نوشتن) زبان انگلیسی تدوین شده است. ابزار اصلی گردآوری اطلاعات پرسشنامه استاندارد سبک های یادگیری است و تجزیه و تحلیل پژوهش حاضر با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام انجام پذیرفت. یافته های حاصل از پژوهش حاضر نشان می دهد که کلیه سبک های یادگیری با مهارت های زبان آموزی ارتباط مثبت و مستقیم دارد. اما دو سبک یادگیری غیرمتمرکز با ضریب 497/0 و سبک یادگیری معطوف به معنا و هدف با ضریب 283/0 بیشترین اهمیت را داشته اند. درنتیجه، می توان گفت که اگر نظام آموزشی برای ارتقاء و فهم هر چه بیشتر سبک یادگیری غیرمتمرکز و متکی بر معنا و هدف موردتوجه قرار دهد، به دانش آموزان در کسب مهارت زبان آموزی کمک و مساعدت بیشتری اعمال خواهد نمود. به عبارت دیگر، ضرورت بازشناسی نقش سبک های یادگیری در پیش بینی مهارت های زبان آموزی دانش آموزان مورد تایید واقع شد.

کلمات کلیدی:

سبک های یادگیری، زبان، مهارت های یادگیری، سبک غیرمتمرکز، دوره متوسطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/983449>

